

Mt 19,1-2.13-15 12.6.22 (bohoslužby pro malé i veliké)

Mt 19,1-2.13-15

Když Ježíš dokončil tato slova, odebral se z Galileje do krajiny judských za Jordán. Velké zástupy šly za ním, a on je tam uzdravil. ... Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale učedníci jim to zakazovali. Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.“ Požehnal jim a šel dál.

Kázání pro děti

Shromážděte se sem dopředu, děti. Tady vepředu je to docela důležité. Proč myslíte? „...“ Protože se tady a odsud vypráví o Ježíši. Před chvílí jsme to slyšeli jako poselství z bible, a teď to bude pro vás.

V čem je Ježíš pro lidi tak důležitý? „...“ Přinášel do jejich života proměnu. Smutné dokázal potěšit, chromí skákali radostí..., provinilým odpustil a vyháněné a osamělé přizval mezi své kamarády a přátele. A víte jak té proměně Ježíš říkal? „...“ Už je tady Boží království. S Božím královstvím je to jak v té písničce, kterou jsme zpívali před chvílí: *Už přijíždí vlak Boží*. Je tam místo pro každého a přijíždí s ním Boží útěcha, naděje, možnost si poskočit, přijmout odpuštění. I když se nám velkým zdá, že je to daleko, nebo si to nezasloužíme, nebo je to jen pro někoho – *zde každý místo své má!*

Kolem Ježíše bývali hlavně dospělí, ale jednou k němu přinesli a přivedli děti. Maličká batolata, děti jako Hektor nebo Artur nebo Nina, a taky nějaké předškoláky. Překvapilo to Ježíšovy přátele? „...“ Jo, ale nepříjemně. Začali křičet: „Děti tu budou rušit! Nebude to důstojné jako v kostele! Děti se na vyprávění o Božím království ještě nehodí! Nerozumějí těm důležitým a složitým problémům, které s Ježíšem řešíme!“ A rovnou řekli: „Tátové a mámy, jděte s těmi dětmi pryč ať tu neruší!“

Překvapilo Ježíše, že mu přivedli děti? Asi ano, děti k němu ještě nikdo nepřinesl ani nepřivedl. Možná si v té chvíli Ježíš vzpomněl, jak mu máma s tátou vypravovali příběhy z jeho dětství. Když jsi byl maličké děťátko, přišli mudrci, přinesli ti dary. A našemu Bohu děkovali, jaký je tvé narození DAR pro všechny lidi, i pro nevěřící a tváře jim zářily obrovskou radostí. Ale hned potom král Herodes poslal do Betléma vojáky, ať pozabíjejí všechny malé děti... Měl strach, že se narodil někdo, kdo ho připraví o královský trůn... a my jsme s tebou museli temnou nocí utíkat do daleké země, abychom ti zachránili život. Tohle jsi prožil jako děťátko, jen co ses objevil na světě...

Na co si Ježíš teď asi vzpomněl? „...“ Na to, že dítě může být nádherný, královský DAR, a proto taky děti dárky dostávají – a on by jim taky nějaký dárek měl dát? Nebo si vzpomněl, že děti se někdy rodí do světa, kde je to samá hrůza a násilí? Začne je litovat, chudáci děti, kam jste se to narodily? Možná... ale Ježíš si vzpomněl na to nejdůležitější. Na Boží království. I tyhle děti musejí poznat, že už přijíždí vlak Boží a že je v něm místa dost!

Musejí poznat, že Boží království je právě pro vyháněné a odstrkované – a taky pro ty, kdo bloudí temnou nocí, světem plným násilí, bez naděje, bez výhledu. A všechny překvapil: odstrkované děti s jejich rodiči i odstrkující učedníky.

PUSŤTE DĚTI SEM KE MNĚ!, rozkázal. Jen ať pěkně spolu s vámi dospělými chodí poslouchat moje příběhy o Božím království!

Mimina a batolata?!, divili se učedníci. Ano, bylo to nezvyklé, ale Ježíš učí nezvyklostem! (na dětech nás dospělý). A pak se za ně modlil. Všem jim dal ruce na hlavu a možná si je bral na klín, aby věděly: Boží království je pro vás tak, jako jsem tu teď pro vás já. To si teď odnese jako to nejdůležitější překvapení. Tohle se ke mně choďte vždycky znova učit. Malí i velcí rodiče i se svými dětmi. To ať vás provází celým životem od malička až do stáří. Dnes budeme křtít Hektora a Artura. Aby oni, jejich táta s mámou i my všichni ostatní věděli, že je Ježíš k sobě pouští, chce je u sebe mít a tu radost přijíždějího vlaku Božího království dává. Amen

Pro dospělé (po křtu)

Mt 19,14 *Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.“*

Tohle, milí přátelé, říká Ježíš nám – jako dospělým. Jako lidem, kteří mají své zažitě představy, jak to má kolem něj chodit, kdo je hoden jeho blízkosti, a kdo ne. Říká nám to jako těm, kdo jsou skrz naskrz prolezlí zkušeností, že nám v životě nikdo nic zadarmo nedá, tak proč by to kolem něj mělo fungovat nějak jinak... V tomto smyslu ten evangelijní příběh, ač není s hězdičkou, vlastně není příběh pro děti ale pro dospělé.

My dospělí jsme často jako takoví učitelé, nebo rovnou inspektoři, kteří už si myslí, že všechno znají. Neradi se necháme překvapit a ještě víc neradi měníme názor, kdo je dobrý a kdo špatný, kdo vhodný, kdo nevhodný. Koho pustit mezi sebe a komu se vyhnout, komu pomoci a na koho se raději vykašlat.

Ježíš se na ty své na učedníky, na církve, sbor svým „NEBRAŇTE!“ tak trochu oboří. Ale je to pořád *vyučování*: projev jeho zájmu o další smysluplnou cestu jeho společenství.

Takhle nás Ježíš uzdravuje, když překvapí svým vyučováním: Pojdte ke mně a naučím vás nezvyklosti! Boží království je třeba pro takové, které jste právě (nebo byste nejraději) poslali někam...

V onom „PUSŤTE je ke mně“ navíc otevírá prostor Božímu království i ve velice osobním smyslu. Když říká PUSŤTE!, udělejte prostor, místo nezvyklosti, pak ozvěnu toho PUSŤTE je slyšet třeba v jeho pobídce OD-PUSŤ. Pusť po vodě svou touhu po odplatě a od-pusť... Vždyť Bůh, jehož kralování k vám se mnou přichází, odpouští. PUSŤTE ke mně a tedy mezi sebe ty, které se vám sem pustit nechce. Třeba ty, kterým se vám nechce odpouštět.

Dnes slaví církve neděli trojiční. Trojice se ozývá i v křestním „*ve jméno Boha Otce i Syna i Duchu svatého*“. Trojiční vyjádření Božího příběhu je církevní dogma. Tedy

pravidlo správné víry. A my víme, že i dogma může bránit. „Hájí Boha“ učenými výrazy, a tím kolem něj staví těžko překročitelnou ohradu. Ale my se soustředíme na to, že Ježíš v evangeliu i ve křtu (když říkáme „*ve jméno Boha Otce i Syna i Duchu svatého*“) nás soustředí na Boží království a jeho otevřenost. Když říkáme *ve jméno Boha Otce i Syna i Duchu svatého*, připomínáme tím otevřenost Otce pro zotročené, a jeho nadějně pozvání pro lidi bez budoucnosti. Připomínáme tím otevřenost Ježíše jako Syna pro ty, kdo byli oceňováni jako nehodní či nepřijatelní. A otevřenost Duchu Božího, který otevírá naše srdce pro naději a možnost nových začátků, když my jako jediné možné řešení hodili flintu do žita.

Tuhle otevřenost, tuhle dynamiku předivně proměňující moci Boží blízkosti zpřítomňuje našemu životu i světu okolo „Boží království“. Když, řečeno slovy toho geniálního černošského spirituálu, jako vlak přijíždí, vysvobozuje z poměrů, které vládou na nástupišti a ujišťuje lidi, že mají čekat, a že už se vlastně dočkali.

V tyhle dny a týdny nástupišť a vlaky v téhle zemi připomínají lidi utíkající před válkou, hledající bezpečí (tak jako když před běsnícími vojáky utíkali rodiče s Ježíšem). U nás jsme jich hodně přijali, ale také jsme leckteré odmítli. Nádraží a nástupišť se v posledních týdnech stala spíš místem, kde se brání v přístupu do bezpečí, kde se brání přijetí, odpírá pomoc.

Když Ježíš ohlásil, že se blíží Boží království, že přijíždí vlak Boží, tak přitom zdůrazňuje ono „*zde každý místo své má*“. A tím proměňuje poměry i na tom nástupišti, kde se lidé odstrkují, anebo se dělili na ty, kdo může do první, druhé či třetí třídy...

Proto říká tak jednoznačně své NEBRAŇTE PUSŤTE JE SEM. Právě tím zpřístupňuje vzdáleného a nesrozumitelného Boha, aby přestal být majetkem učenců dogmatiků nebo naježených učedníků – a aby se stal mocí, která proměňuje lidská srdce i poměry. Těm, kdo se považují za domácí – i těm, kdo potřebují místo, bezpečí, solidární modlitby i přijetí. Amen.

Mt 19,1-2.13-15 12.6.22 (bohoslužby se křtem)

Píseň: 192

In: Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva... V jeho dnech rozkvete spravedlivý, bude hojný pokoj... Vysvobodí ubožáka, jenž volá o pomoc, poníženého, jenž nemá pomocníka. Amen (Z 72,1n.7.13)

Píseň 589

Modlitba

Hospodine, Králi slávy a Dárče spásy, přicházíš k nám doprostřed dní dobrých i zlých. Přicházíš a jsi s námi, když se nám daří i tehdy, když jsme selhali. Přicházíš a pozvedáš nás, když klopýtáme, bloudíme, vzdalujeme se ti. Přicházíš a vzbuzuješ velké očekávání i když my jsme si zakázali radost a jakoukoli naději. Nemohli bychom se k tobě takto modlit, kdybychom neslyšeli příběhy A+I+J a JKa. On překvapoval krásou, silou, bohatstvím tvých příběhů. Prosíme, i dnes nás překvap slovem o této tvé zvláštní blízkosti. Ať toto evangelium otevře dveře odmítaným, podepře váhající i naučí něco i ty, kdo si myslí, že v tvých věcech už mají jasno. Především však prosíme, ať tvoji

blízkost potkají všichni, kdo na tebe čekají. Amen

1. čtení Mt 19,1-2.13-15

Píseň s dětmi Vlak Boží

Kázání pro děti

Píseň: Všechny děti

Křest Hektora a Artura, synů Jiřího Vody a Žofie Vody.

Apoštolské vyznání (NEZ str 450)

Otázky pro rodiče

Přinášíte Hektora a Artura k Ježíši s vděčností za dar života? Chcete, aby život vašich synů naplňovala blízkost mesiášského Království které nám Ježíš otvírá jako šanci a naději pro život?

Je-li tomu tak, odpovězte „*Přinášíme a chceme*“ „...“

Věříte, že nás Ježíš jako Syn Otce nebeského obdarovává proměňující mocí Božího království z lásky a zadarmo?

Je-li tomu tak, odpovězte „*Věříme*“ „...“

Berete na sebe odpovědnost za to, abychom jako dospělí nebránili dětem přicházet do Kristovy požehnané blízkosti?

Je-li tomu tak, odpovězte „*Ano, s pomocí Duchu svatého*“ „...“

Otázka pro sbor

Milí přátelé, ptám se i vás nyní zde přítomných, chcete se stát Hektorovi a Arturovi i celé jejich rodině oporou ve víře? Budete pamatovat na to, abychom jako společenství církve dětem nebránili v přístupu k Ježíši? *Jestliže ano, odpovězte: ano, s pomocí Duchu svatého.*

Ustanovení křtu Mt 28

„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Křest

Modlitba po křtu

Děkujeme, náš Otče a stvořiteli, za dar života, který jsi světil rodičům Hektora a Artura. Buď s nimi jako zdroj lásky, péče, moudrosti. Příběhy tvé věrnosti ať je inspirují a posilují. Chválíme tě, JKe, že ty jsi zdrojem života ve svobodě, lásce i pro tyto chlapce. Ať je příběh tvého milosrdenství a věrnosti drží na cestě lidskosti. Duchu svatý, uprostřed všeho bouření ty sám zavěj, vysvobozuj k lásce, obnovuj naději. Posiluj nás k věrnosti svědků Kristových a uprostřed nejistot obdarovávej pokoj. Amen.

Požehnaní pokřtěným Ř 8,38n

Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. Amen

Píseň NEZ 352

Apendix pro dospělé

Píseň V království Božím místa dost 787

Ohlášení

Přímluvy: Přijď království tvé 783

Otče náš...

Poslání Ef 2,19 + 4,30nn

požehnaní (Ps 72)

Buď požehnan Bůh Hospodin, Bůh Izraele; jedině on koná divy. Buď navěky požehnáno jeho slavné jméno, celou zemi nechť naplní jeho sláva! Amen, amen.

Píseň 284 (Nuž Bohu děkujeme)